

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10C/454/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513218799
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7513218799.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičová 8, 821 08 Bratislava proti odporcovi: W.Y. V., U.. XX.XX.XXX, R. R. XXX/XX, XXX XX G. U. R., v konaní o zaplatenie 184,10 eur takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.10.2013 žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 184,10 eur spolu s príslušenstvom a trovy konania z dôvodu neuhradenia splátok poskytnutého úveru.

Svoj návrh odôvodňoval tým, že navrhovateľ uzavrel dňa 22.05.2008 s odporcom zmluvu o úvere na nákup vozidla a záložnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver v sume 366,82 eur. Následne dňa 27.09.2012 bola postúpená pohľadávka z pôvodného právneho predchodcu navrhovateľa (GE Money, a.s.) na pôvodného navrhovateľa (Profidebt Slovakia, a.s.), pričom toto oznámenie bolo zaslané aj dlžníkovi. Pohľadávka ku dňu postúpenia činila sumu 366,82 eur a úrok z omeškania z tejto sumy od 23.04.2011 až do zaplatenia. Právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 13.11.2012 dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi v celej výške t.j. 370,10 a zaviazal sa to splatiť v 6 mesačných splátkach vo výške 62 eur splatných podľa termínov určených v dohode, pričom ku dňu spísaniu žalobného návrhu vykonal odporca úhrady v sume 186 eur, čiže navrhovateľ tak žaluje sumu 184,10 eur spolu s príslušenstvom a trovami tohto konania. Keďže odporca sa dostal do omeškania so splácaním splátky o viac ako tri mesiace, vznikol žalobcovi nárok aj na zmluvnú pokutu vo výške 0,065% z nesplatenej istiny úveru za každý deň omeškania, a teda navrhovateľ žiada aby bol odporca zaviazaný na zaplatenie istiny, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne zo sumy 126,55 eur od 17.05.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania zo sumy 308,17 eur vo výške 9,25% od 14.11.2012 do 13.12.2012 zo sumy 246,17 eur vo výške 9,25% od 14.12.2012 do 16.01.2013 zo sumy 184,17 eur vo výške 9,25% od 17.01.2013 do 11.02.2013 zo sumy 122,17 vo výške 9,25% od 12.02.2013 do 16.05.2013, úrok z omeškania vo výške 126,55 eur vo výške 4,0250% od 17.05.2013 do zaplatenia, tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 366,82 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 9,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 126,55 eur do zaplatenia a trovy tohto konania.

Odporca si prevzal návrh dňa 26.05.2015 vo veci sa nevyjadril, ani nezaslal súdu svoje vyjadrenie.

Podľa ust. § 115 a) ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200 ea) ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od tohto okamihu ide o drobný spor. V danom prípade predmet sporu činí 184,10 eur, teda v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia ide o drobný spor, v ktorom v zmysle § 115 ods. 2 nebolo potrebné nariadiť pojednávanie. Súd mal za to, že v danom prípade ide o drobný spor, preto pojednávanie vo veci nenariadil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.10.2015.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa žalobným návrhom a jeho prílohami, zmluvou o revolvingovom úvere, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podaním navrhovateľa zo dňa 14.02.2014 a 14.11.2014 ako aj uznesením o zmene navrhovateľa sp.zn: 10C/454/2013 zo dňa 02.07.2014.

Z vykonaného dokazovania a predložených listín súd zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ uzavrel s odporcom v dňa 22.05.2008 zmluvu o úvere na nákup vozidla a záložnú zmluvu č. 620182. V zmysle tejto zmluvy mu poskytol úver na nákup ojazdeného vozidla - Škody Felicie 98-01 1.3 Color Line II s evidenčným číslom KE659CZ, rok výroby 1999 s tým, že cena vozidla v čase predaja činila 113863 Sk, pričom odporca zaplatil sumu 35 000Sk, a preto výška poskytnutého úveru činí sumu 78.863Sk t.j. 2617,77 eur, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 4450 Sk t.j. 147,71 eur, pri RPMN vo výške 60,40 % a pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 48,177661%. Prvá splátka bola dohodnutá so splatnosťou dňa 22.06.2008, pričom všetky splátky budú splatné mesačne vždy k 22 dňu toho - ktorého mesiaca, a posledná splátka bude tak splatná dňa 22.05.2011. Celková suma úveru tak činí sumu 78.863 Sk t.j. 2617,77 eur. K úveru bolo dohodnuté aj havarijné poistenie v Českej poisťovni - Slovensko, a .s.. Dňa 05.10.2012 poskytovateľ úveru oznámil odporcovi, že pohľadávka bola postúpená na spoločnosť Profidebt Slovakia, a.s.. Právny predchodca navrhovateľa (Profidebt Slovakia, s.r.o.) následne uzavrel s odporcom aj dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom č. XXXXXXXXXXXX a to dňa 16.11.2012. Právny predchodca navrhovateľa dňa 07.06.2013 zaslal odporcovi oznámenie o zosplatnení dlhu, s ktorou ho opätovne vyzval aby zaplatil sumu 301,81 eur. Z karty klienta vyhotovenú dňa 15.10.2013 vyplýva, že výška odkúpenej pohľadávky činí sumu 366,82 eur a k zosplatneniu úveru došlo dňa 22.04.2011.

Dňa 10.06.2014 bolo navrhovateľom doručené podanie, v ktorom žiadal súd aby pripustil zmenu návrhu nakoľko pohľadávka bola dňa 31.01.2014 bola postúpená na Intrum Justitia Slovakia Debt Finance, AG. Súd uznesením sp.zn: 10C/454/2013 zo dňa 02.07.2014 tomuto návrhu vyhovel a pripustil tak zmenu na strane navrhovateľa.

Súd výzvou dňa 22.10.2014 vyzval právneho zástupcu nového navrhovateľa aby okrem iného špecifikoval, z čoho pozostáva istina pohľadávky. Právny zástupca navrhovateľa reagoval podaním došlým tunajšiemu súdu dňa 13.11.2014, v ktorom uviedol, že pohľadávka čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje nezaplatenú časť úveru, čo sme súdu preukázali predloženou úverovou zmluvou. K predčasnému ukončeniu úverového vzťahu došlo výpoveďou úverovej zmluvy právnym predchodcom žalobcu pre neplatenie úverových splátok. Žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky vzniknutej z titulu predčasne ukončenej úverovej zmluvy v písomnom vyúčtovaní úverovej zmluvy č. 620182 v sume 591,05 eur, ktorá pozostávala z dlžnej sumy v splátkach vo výške 431,71 eur, nákladov spojených s vymáhaním vo výške 36,88 eur. Na základe s odporcom uzavretej dohody o uznaní dlhu vyplýva, že odporca uznal dlh vo výške 370,10 eur, pričom po podaní žaloby zaplatil odporca štyri splátky vo výške 62 eur, t.j. 248 eur. Zároveň oznámil, že netrvá na zaplatení zmluvných pokút, poplatkov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody v zmysle žalobného návrhu vo výške 61,93 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne zo sumy 126,55 eur od 17.05.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 126,55 eur vo výške 4,0250% od 17.05.2013 do zaplatenia, tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 366,82 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 9,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 126,55 eur do zaplatenia. Na základe uvedeného tak berú späť aj v časti o zaplatenie sumy 248 eur a upravuje petit svojho návrhu tak, že žiada aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 60,17 eur spolu s jednotlivými úrokmi z omeškania a trovami tohto konania.

Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa ust. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte „OZ“), zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a č. 250/2007 Z.z. o Ochrane spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísaniu zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporcovi bol poskytnutý úver, nemožno však presne ustáliť v akej výške bol odporcovi poskytnutý úver a v akej výške odporca úver skutočne splatil a akým spôsobom boli jeho splátky pričítané na istinu úveru a na jeho príslušenstvo.

Súd preskúmal danú uzavretú zmluvu a zistil, že dohodnuté úroky z úveru ako aj RPMN sú v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb (na webovom sídle Národnej banky Slovenska: <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>) poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 22.05.2008, kedy bola uzavretá úverová zmluva) v kategórii Nové obchody pre domácnosti, pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1-5 rokov činila úroková sadzba pre mesiac máj hodnotu 11,14% ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 48,177661% čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako tak súd zistil, že v rozhodujúcom období bola priemerná RPMN pre obdobné úvery v kategórii ostatných spotrebiteľských úverov na 1-5 rokov vo výške od 50 tisíc do 200tis Sk pri zmluvnej splatnosti 1-5 rokov činila priemerná RPMN v danom období 22,21% (údaj získaný z webového sídla Ministerstva financií Slovenskej republiky <http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6783>), pričom v zmluve je dohodnutá RPMN vo výške 60,40% čo je v zjavnom rozpore s tým, čo sa pre obdobné úvery v danom období poskytovalo. Vzhľadom na to sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov.

Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená.

Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etikou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti.

K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnej tolerancie a morálneho charakteru konajúcich.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Krajský súd v Prešove, v právnej veci sp. zn. 3Co/114/2014, v ktorom sa vyjadril aj k výške zmluvných úrokov: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzatvárania dohody, sa odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti,

Podľa § 4 ods. 1-4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzatvárania dohody, Nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Obchodná praktika, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie skupiny spotrebiteľov, ktorí sú osobitne zraniteľní z dôvodu ich duševnej poruchy alebo telesnej vady, veku alebo dôverčivosti, spôsobom, ktorý môže predávajúci rozumne predpokladať, sa posudzuje z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie je dotknutá bežná a oprávnená reklamná praktika, akou je zveličujúce vyhlásenie alebo vyhlásenie, ktoré nie je mienené doslovne. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzatvárania dohody Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 11,14% a dohodnutá úroková miera medzi účastníkmi konania činila výšku 48,18%, čo je o vyše 300% viac oproti obvyklej úrokovej miere poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období pre porovnateľné úvery. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Uvedené sa rovnako týka aj RPMN, ktorá bola takisto dohodnutá v rozpore s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku. Pokiaľ sú úroky neplatné, nemožno ich ďalej moderovať a tým poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný a bez poplatkov.

V zmluve sa zaviazal právny predchodca navrhovateľa poskytnúť odporcovi úver vo výške 2.617,77 eur a podľa karty klienta výška postúpenej pohľadávky činila sumu 366,82 eur, podľa dohody o uznaní záväzku bol odporca dlžný sumu 370,10 eur a podľa tvrdenia právneho zástupcu navrhovateľa tak po podaní návrhu uhradil štyrmi splátkami po 62 eur sumu 248 eur, ktorú navrhovateľ aj vzal späť spolu so sumou 61,93 eur a žiadal tak od odporcu zaplatiť sumu 60,17 eur, pričom pôvodným petitom svojho návrhu žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 184,10 eur. Z podaného žalobného návrhu ako aj z vyjadrenia navrhovateľa nemožno presne zistiť, kedy došlo k zosplatneniu úveru, nakoľko podľa karty klienta k tomu tak bolo dňa 22.04.2011 a podľa oznámenia o zosplatnení úveru, ktoré bolo zaslané odporcovi tak právny predchodca navrhovateľa učinil až dňa 07.06.2013. Z podania navrhovateľa zo dňa 14.11.2014 vyplýva, že odporca v dňoch 1.11.2012, 14.12.2012, 17.01.2013 a 12.02.2013 vykonal úhrady vo výške 62 eur, spolu vo výške 248 eur, pričom súd dodáva, že k týmto splátkam došlo ešte pred podaním žalobného návrhu na súd, ktorý bol jemu doručený dňa 31.10.2013.

Po preštudovaní spisu konajúci súd zistil, že návrh pôsobí zmätočne, pretože po podaní žalobného návrhu na súd došlo k opätovnému postúpeniu pohľadávky na zahraničný subjekt, pričom zo zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou Profidebt Slovakia, s.r.o., IČO: 35 925 922 so sídlom Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava a spoločnosťou Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266 vyplýva, že bola postúpená pohľadávka voči odporcovi iba vo výške 160,46 eur. Pôvodný navrhovateľ v tomto konaní žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 184,10 eur s príslušenstvom a nový navrhovateľ, ktorý vstúpil do konania namiesto pôvodného vzal istinu vo výške 309,93 eur späť a žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 60,17 eur s príslušenstvom.

Súd má ďalej za to, že postúpením pohľadávky na zahraničný subjekt, bez toho aby skúmal platnosť postúpenej zmluvy, zakladá hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Tieto

praktiky navrhovateľa výrazným spôsobom obmedzujú oprávnenie spotrebiteľa nakladať s pohľadávkou, ktorá mu potenciálne môže vzniknúť proti veriteľovi, odporca tu nemá nijakú možnosť zasiahnuť voči postúpeniu pohľadávky na zahraničný subjekt, pričom jej postúpením na subjekt so sídlom vo Švajčiarsku sa tak uplatňovanie práv odporcu voči tomuto subjektu neúmerne sťažuje, navyše spotrebiteľovi je poskytovaná zvláštna ochrana práve v dôsledku jeho nerovného postavenia proti dodávateľovi alebo predajcovi. Na základe týchto skutočností, keďže právny predchodca navrhovateľa postúpil svoju pohľadávku na navrhovateľa a založil tým hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, išlo o nekalú obchodnú praktiku.

Uvedený záver súdu bol v inej veci potvrdený aj rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, ktorý uznesením v sp.zn.: 6Co/216/2013 zo dňa 30.06.2014: „Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v bode 28 Všeobecných podmienok poskytnutia úverov pre fyzické osoby Citibank (Slovakia), a.s. z marca 2003, podľa ktorých klient (odporkyňa) nie je oprávnená bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky (právneho predchodcu navrhovateľa) postúpiť, previesť, zmeniť, či akokoľvek disponovať ktorýmkoľvek zo svojich práv, či záväzkov podľa zmluvy o úvere (viď bod 28.1). Podľa bodu 28.2.1 banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť, či previesť ktoréhoľvek zo svojich práv, či záväzkov podľa zmluvy o úvere na tretiu osobu. Klient svojim podpisom zmluvy o úvere dáva výslovný súhlas k prevzatíu záväzkov treťou osobou v prípadoch, keď a/ tretia osoba je zo skupiny Citigroup, b/ trvá porušenie. Uvedená zmluvná podmienka už na prvý pohľad vyvoláva pocit hrubej nerovnováhy, no omnoho závažnejšie je to, čo právni predchodcovia navrhovateľa realizovali (pohľadávku proti odporkyňi niekoľkonásobne postúpili). Postúpenie pohľadávky až na postupníka, so sídlom na Britských panenských ostrovoch v Atlantickom oceáne objektívne podľa názoru odvolacieho súdu znamenalo, minimálne sťaženie jej garancii a nezanedbateľné bolo aj nebezpečenstvo, že spotrebiteľku odradí od uplatňovania si svojho práva od subjektu na takomto odľahlom mieste. Postup zo strany právnych predchodcov navrhovateľa možno vyhodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku a postupovanie pohľadávky spomínaným spôsobom ako výkon práva priečiaci sa dobrým mravom. Odvolací súd k odvolacej námietke navrhovateľa ešte poznamenáva, že spotrebiteľský charakter uzatvorenej úverovej zmluvy síce nevyklučuje postúpenie pohľadávky v zmysle odvolateľom citovaných právnych predpisov, no napriek tomu aj takýto úkon odvolací súd považuje za porušenie práva spotrebiteľa s následkom rozporu s dobrými mravmi a neplatnosti takéhoto úkonu, ktorá neplatnosť vyplýva z nerovnováhy zmluvou dohodnutých podmienok. Treba zdôrazniť, že ak by boli práva oboch zmluvných strán vyvážené, bolo by možné citovanú právnu úpravu aplikovať.“

V súlade so zásadou kontradiktórnosti konania, podľa ktorej súd rozhoduje na základe dôkazov predložených a označených účastníkmi konania a sám nemá pátrať po dôkazoch, ak ich účastníci nepredložia, to však neplatí v prípadoch keď súd môže začať konanie bez návrhu resp. v situáciách uvedených v §120 ods. 2 O.s.p. kde je súd povinný z vlastnej iniciatívy si obstarat' dôkazy na rozhodnutie vo veci, čo však nie je tento prípad. Navrhovateľ v tomto konaní neosvedčil a dostatočne nepreukázal uplatňovaný nárok, a preto súd v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľ v konaní nebol úspešný, teda náhrada trov konania mu neprislúcha. Odporca, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nežiadal priznať, súd preto vyslovil, že náhradu trov konania nepriznáva ani jednému z jeho účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.